

ματος εἰς τὸ γαλανὸν μέρος τῆς φλογός, — ἰδού, δὲν μαυρίζεται ἀπὸ ἀσβόλην, — οὔτε θέλει μαυρισθῆν, ἐάν τὴν βαστάξω ὀλίγον ὑψηλότερα· θέλω τώρα τὴν βάλλειν εἰς τὸ κέντρον τοῦ φωτός, ὅπου διαδίδεται πλησμονὴ ἄνθρακος πεπυρακτωμένου· καὶ ἰδὲ πῶς καθίζει ἐπ' αὐτῆς ἡ ἀσβόλη. Ἀποσφογγίζω ταύτην, καὶ τώρα κρατῶ τὴν ἄκραν τῆς βελόνης ἐπάνωθεν τοῦ ἄκρου τῆς φλογός· ἀλλ' ἀτβόλη δὲν συνάγεται οὐδόλως ἐπ' αὐτῆς, διότι ἐκεῖ πάλιν εἶναι κεκαυμένος ὁλος ὁ ἄνθραξ.

Ἐάν λοιπὸν ἐκαίετο αἰφνιδίως καὶ ἐντελῶς ὁλος ὁ ἄνθραξ τοῦ κηροῦ, χωρὶς πρῶτον νὰ ὑποφέρῃ πυράκτωσιν, ἤθελε παράγασθαι ὀλιγώτατον φῶς· τοῦτο δ' ἐμποροῦμεν νὰ τὸ κατορθώσωμεν καὶ νὰ ὀλιγοστεύσωμεν τὸ φῶς, δίδοντες εἰς τὴν φλόγα μίαν πλησμονὴν ἁέρος.

Ἰδοὺ κομμάτιον καπνοσύριγγος, ἐξ δακτύλης μακρῆς, μὲ τρύπαν μικροτάτην· τὸ κρατῶ ὀριζοντιῶς, οὕτω, μέσα εἰς τὴν φλόγα τοῦ κηροῦ, πλησιέστατα τῆς θρυαλλίδος· τώρα φυσῶ ἐλαφρὰ διὰ τῆς σύριγγος εἰς τὴν φλόγα, βλέπεις δὲ ὅτι ἡ φλὸς κλίνει καὶ λαμβάνει τὴν διεύθυνσιν τῆς σύριγγος, ἥτοι, ὀριζόντειον, ἐνῷ συγχρόνως γίνεται γαλανή, ἐπειδὴ ὁλος, ἡ σχεδὸν ὁλος, ὁ στερεὸς αὐτῆς ἄνθραξ καίεται αἰφνιδίως καὶ ἐντελῶς ὑπὸ τῆς ἀφθονίας τοῦ ἁέρος.

Τοιαῦτα λοιπὸν εἶναι ὀλίγα τινὰ περὶ τῆς χημικῆς φιλοσοφίας ἐφευρέματος οὕτω ἀπλοῦ, ὥς ἡ ἀπὸ κηρὸν κατεσκευασμένη λαμπάς! Ἐνθυμοῦ δὲ, φίλε ἀναγνώστα, ὅτι παριστάνω ἀπλούστατα μόνον πειράματα, ὅποια εὐκόλως δύναται καθεὶς νὰ ἐπαναλάβῃ χωρὶς δαπάνην, καὶ χωρὶς τακτικὰ ἐργαλεῖα. Σκοπός μου εἶναι νὰ σὲ δώσω μικρὰν τινὰ ιδέαν τῆς πλέον θελκτικῆς ὁλῶν τῶν ἐπιστημῶν, τῆς πειραματικῆς χημείας, ἡ ἀρχὴ τῆς ὁποίας, κατὰ τὸν ἀθάνατον Δαυείον, εἶναι ΤΕΡΨΙΣ, ἡ πρῶτος ΓΝΩΣΙΣ, καὶ τὰ τέλη ΑΛΗΘΕΙΑ καὶ ΟΦΕΛΟΣ.

Ποσὼς δὲν χαίρονται τὴν ζωὴν ὅσοι δὲν ἔχυν τι νὰ πράττωσιν· οἱ τοιοῦτοι μάλιστα εἶναι μέγα βάρος αὐτοῖς εἰς ἑαυτούς. Μόνον οἱ δραστήριοι ἀληθῶς νοστιμίζονται τὴν ζωὴν. Ὅποιος τίποτε δὲν ἐργάζεται, τίποτε δὲν χαίρεται. Εἰς τοὺς ἀργοὺς ἄνεσις καὶ ψυχαραγία εἶναι λέξεις ἀσήμαντοι. Ἡ ἐργασία καθιστάνει τερπνὴν τὴν ἀνάπαυσιν, καὶ γλυκὴν καὶ ἀτάραχον τὸν ὕπνον. Μάρτυρες τῆς ἀληθείας τοῦ λόγου μὲ, ὅσοι, πολυάσχολον καὶ ὀφέλιμον στάδιον διατρέξαντες, σφύρονται καταμόνας διὰ νὰ χαρῶσι τὴν ζωὴν· δὲν εἶναι ἀληθεῖς ὅτι πολλὰ γρήγορα τὴν βαρύνονται;

ΠΟΤΕ ΕΙΝΑΙ ΤΙΣ ΑΡΚΕΤΑ ΠΛΟΥΣΙΟΣ;

ΟΤΕ ἤμην παιδάριον, γηραλέος τις ἔλαβε τὸν κόπον νὰ μὲ διδάξῃ ὀλίγα τινὰ περὶ τοῦ κόσμου. Μίαν τῶν ἡμερῶν, ἐνθυμοῦμαι, ἐπρόβαλεν εἰς ἐμὲ τὴν ἀκόλουθον ἐρώτησιν, Πότε εἶναι τις ἄρκετὰ πλούσιος; Ὅταν ἔχῃ μίαν χιλιάδα φλωρία, ἀπεκρίθην ἐγώ. Ὁχι, εἶπεν ἐκεῖνος. — Δύο χιλιάδας; — Ὁχι. — Δέκα χιλιάδας; — Ὁχι. — Εἴκοσι χιλιάδας; — Ὁχι. — Λοιπὸν, Ἐκατὸν χιλιάδας, εἶπα ἐγώ, βέβαιος ὅτι ἤθελ' ἀκούσκειν, Ναί. Ἀλλ' ἐπειδὴ πάλιν ἀπεκρίθη, Ὁχι, τὸν εἶπα ὅτι δὲν ἠμποροῦν νὰ τὸ εἶρω, καὶ τὸν ἐπαράκαλεσα νὰ μὲ εἰδοποιήσῃ. Τότε εἶπε μὲ πολλὴν σοβαρότητα, Ὅταν ἔχῃ ὀλίγον τι περισσότερον ἀπ' ὅσον ἔχει,

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΣΟΛΟΜΩΝ.

Ο ΣΟΛΟΜΩΝ, υἱὸς Δαβὶδ καὶ Βηρσαβεῆ, ἐγεννήθη ἀπὸ κτίσεως κόσμου 2971, πρὸ Χριστοῦ 1033. Ὁ Κύριος ἠγάπησεν αὐτὸν, καὶ ἀπέστειλε τὸν προφῆτην Νάθαν νὰ καλέσῃ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰεδδεδὶ, τουτέστιν, Ἡγαπημένον ὑπὸ τοῦ Κυρίου. Ἀνεγράφη δὲ ἀναλόγως τῶν μεγάλων σκοπῶν, διὰ τοὺς ὁποίους εἶχε διορίσειν αὐτὸν ὁ Θεός· καὶ ὅτε, ζῶντος ἀκόμη τοῦ Δαβὶδ, ἐζήτησεν ὁ Ἀδωνίας ν' ἀρπάσῃ τὸν θρόνον, ὁ Σολομὼν ἐχρίσθη βασιλεὺς, καὶ ἀνηγερεῦθη μετὰ τῶν ἀνευφημήσεων τοῦ λαοῦ. Μέλλων ὁ πατὴρ αὐτοῦ ν' ἀποθάνῃ, τὸν ἐπρότρεψεν εἰς πίστιν ἀκριβῆ καὶ εἰλικρινῆ πρὸς Θεὸν εὐσέβειαν· καὶ τὸν ἐσυμβούλευσε νὰ τιμωρήσῃ τὸν Ἰωάβ καὶ Σεμεϊ, ν' ἀνταμείψῃ δὲ τὸν Βερζελλὶ, ὅστις εἶχε συνδράμειν αὐτὸν ἐν καιρῷ τῆς θλίψεώς τε. Τὸν ἐνεχείρισεν δὲ σχέδια πρὸς οἰκοδομὴν τοῦ ναοῦ, μετὰ πολλῶν κανονισμῶν πολιτικῶν καὶ ἱερῶν· καὶ εἰς μεγάλην τινὰ συνέλευσιν τοῦ λαοῦ καὶ τῶν μεγιστάνων παρέδωκεν εἰς αὐτὸν τὸ χρυσίον, τὸ ἀργύριον, καὶ τὰς πολυτίμους ὕλας, τὰ ὅποια εἶχαν συναθροισθῆν διὰ τὴν οἰκοδομὴν τοῦ ναοῦ, καὶ παρεκίνησεν ὅλους τοὺς παρ-ευσκομένους νὰ προσφέρῃ καθεὶς τὸ κατὰ δύναμιν εἰς τὸν Κύριον.

Ἀπὸ τὸν καιρὸν τοῦτον ἔγινεν ὁ Σολομὼν πληρεξούσιος ἄρχων τοῦ βασιλείου. Πρῶτον αὐτοῦ ἔργον σημαντικὸν ἦτον ἡ θανάτωσις τοῦ ἀδελφοῦ του Ἀδωνίου, ὅστις εἶχε μηχανορραφήσκειν διὰ νὰ λάβῃ τὸν θρόνον. Ἐξώρισε δὲ καὶ τὸν ἀρχιερεῖα Ἀβιάθαρ, ὅστις εἶχε μετέξιν τῆς συνωμοσίας τοῦ Ἀδωνίου, καὶ ἐθανάτωσε τὸν Ἰωάβ.

Στερεωθεὶς ἐπὶ τοῦ θρόνου, συνεμάχησε μὲ τὸν Φαραὼ βασιλέα τῆς Αἰγύπτου, καὶ ἐννυφεύθη τὴν θυγατέρα του, τῆς ὁποίας καὶ ὠκα-

δόμησε παλάτιον, μετὰ τὴν τελείωσιν τοῦ ναοῦ. Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην νομίζουν ὅτι συνέγραψε τὸ Ἄσμα, τὸ ὁποῖον εἶναι εἶδος ἐπιθαλαμίου, καὶ προσέτι Ψαλμὸν μδ'. Κατὰ τὴν Γραφὴν ἡ Θυγάτηρ Φαραὼ συνέβαλε νὰ διαστρέψῃ τὸν Σολομῶνα πρὸς εἰδωλολατρείαν. Γ'. Βασ. ια'. 1, 2. Νεμ. ιγ'. 26.

Ἀφοῦ ἐπρόσφερον εἰς τὸν Κύριον χίλια ὀλοκαυτώματα εἰς Γαβαὼν, τὸν ἐφάνη ὁ Θεὸς κατ' ὄναρ, καὶ εἶπε, 'Ζήτησέ μου ὅ,τι ἐπιθυμεῖς.' Ὁ Σολομὼν παρεκάλει νὰ τὸν δοθῇ σοφὴ καὶ συνετὴ καρδιά, καὶ ἄλλαι ἀρεταὶ ἀναγκαῖαι διὰ τὴν κυβένησιν τοῦ λαοῦ του. Ὁ Κύριος, εὐαρεστηθεὶς μὲ τὸ ζήτημα τοῦτο, ἐχάρισεν αὐτὸ ἐξ ὀλοκλήρου.

Μετ' ὀλίγον ἐδοκιμάσθη κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον ἡ σοφία του. Δύο πόρται παρεστάθησαν ἐνώπιον αὐτοῦ, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ μία εἶπε, 'Κυριέ μου, ἐγὼ καὶ ἡ γυνὴ αὕτη ἐκατοικοῦσαμεν εἰς ἓνα οἶκον· ἐγέννησα δ' ἐγὼ παιδίον, καὶ αὕτη ὁμοίως ἐγέννησε παιδίον μετὰ τρεῖς ἡμέρας. Μόναι ἡμεῖς εἰς τὸν οἶκον· κάνεις δὲν ἦτο μαζὴ μας. Καὶ τῆς γυναικὸς ταύτης ὁ υἱὸς ἀπέθανε τὴν νύκτα, διότι τὸν ἐπλάκωσεν· αὕτη δ' ἐσηκώθη τὸ μεσονύκτιον, ἐνῷ ἐγὼ ἐκοιμώμην, καὶ ἐπῆρε τὸν υἱὸν μου ἀπὸ τὰς ἀγκάλας μου, καὶ τὸν ἐκοίμισεν εἰς τὸν κόλπον της, τὸν υἱὸν της δὲ τὸν νεκρὸν ἐκοίμισεν εἰς τὸν κόλπον μου. Καὶ ἐξύπνησα νὰ βυζάσω τὸν υἱὸν μου, καὶ ἦτο νεκρὸς· καὶ ἶδον, τὸν ἐπαρτήρησα τὸ πρωῒ, καὶ ἶδον, δὲν ἦτον ὁ υἱός μου, τὸν ὁποῖον ἐγέννησα. Ἀλλ' ἡ γυνὴ ἡ ἄλλη εἶπεν, Οὐχί, ἀλλ' ὁ ζῶν εἶναι ὁ υἱός μου, καὶ ὁ νεκρὸς εἶναι ἰδικός σου.'

Εἰς ἔλλειψιν πάσης ἄλλης ἀποδείξεως, μετεχειρίσθη ὁ Σολομὼν τὸ ἀκόλουθον τέχνημα διὰ νὰ εὕρῃ τὴν ἀλήθειαν. Ἐπρόσταξε νὰ διχοτομηθῇ τὸ ζωντανὸν βρέφος, καὶ νὰ δοθῇ εἰς ἐκάστην τὸ ἥμισυ. Εἰς τοῦτο ἡ μὲν ψευδώνυμος μήτηρ ποσῶς δὲν ἠναντιώθη, λέγουσα, 'Μήτε ἰδικόν μου, μήτε ἰδικόν της ἄς ἦναι,

χωρίστέ το·' τῆς ἀληθοῦς ὁμῶς μητρὸς τὰ σπλάγχνα ἐπαράχθησαν ἐντὸς της, καὶ τὴν ἔκαμαν εὐθύς νὰ ἐκφωνήσῃ, 'Ὁ κύριέ μου, δότε εἰς αὐτὴν τὸ παιδίον, καὶ μὴ τὸ θανατώσετε·' προτιμῶσα φυσικὰ νὰ ζῇ εἰς ξένας χεῖρας παρά νὰ θυσιασθῇ τὸ βρέφος της. Ἀλλ' ἡ φιλόστοργος αὐτῆς μέριμνα ἦτο τρανὴ τῆς ἀληθείας ἀποδείξεις, καὶ παρενθύς διέταξεν ὁ βασιλεὺς νὰ τὴν δοθῇ τὸ τέκνον.

Ἐπεκρατοῦσε δὲ εἰρήνῃ βαθυτάτῃ κατ' ὅλην αὐτοῦ τὴν ἐπικράτειαν· ὁ Ἰούδας καὶ ὁ Ἰσραὴλ ἔζων ἀσφαλεῖς· καὶ οἱ τῶν περιχώρων ἡγεμόνες ἦσαν ὑποτελεῖς ἢ σύμμαχοι τοῦ Σολομῶντος. Ἐξουσίαζεν ὅλας τὰς χώρας καὶ τὰ βασίλεια ἀπὸ τὸν Εὐφράτην εἰς τὸν Νεῖλον, καὶ ἡ κυριαρχία του ἐκτείνετο ἕως καὶ ἐπέκεινα τοῦ Εὐφράτου. Εἶχε πλῆθος ἵππων καὶ πολεμικῶν ἀμαξῶν. Ὑπερέβη τοὺς Ἀσιανούς καὶ Αἰγυπτίους εἰς σοφίαν καὶ φρόνησιν· ἦτον ὁ σοφώτατος τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἡ ὑπόληψις αὐτοῦ ἐξηπλώθη εἰς ὅλα τὰ ἔθνη. Συνέγραψεν, ἢ συνήθροισε, τρισχιλίας παροιμίας καὶ χίλια πέντε ἄσματα. Ἐγνώριζε τὴν φύσιν βοτανῶν καὶ δένδρων, ἀπὸ τῆς κέδρου τοῦ Αἰβάου μέχρι τῆς ὑσσώπου τῆς ἐκπορευομένης διὰ τοῦ τοίχου· καὶ ἐλάλησε περὶ τῶν κτηνῶν, καὶ περὶ τῶν πετεινῶν, καὶ περὶ τῶν ἑρπετῶν, καὶ περὶ τῶν ἰχθύων. Πανταχόθεν συνέδραμαν ἄλλογενεῖς ν' ἀκούσωσι τὴν σοφίαν του, καὶ πρέσβεις ἀπὸ τοὺς πλέον ἀπογεμακροσμένους ἡγεμόνας. Ὁ χρυσὸς καὶ ὁ ἄργυρος ἐγίναν τόσοι κοινὰ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, ὅσον αἱ πέτραι εἰς τὰς ὁδοὺς, καὶ αἱ κέδροι τόσοι ἀφθονοὶ, ὅσον αἱ συκαμίναι εἰς τὰς κοιλάδας.

Χιράμ, ὁ βασιλεὺς Τύρου, ἔστειλε πρέσβεις νὰ συγκαρῶσιν αὐτὸν ὅτε ἀνέβῃ ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ ἀκολούθως τὸν ἐβοήθησε νὰ οἰκοδομήσῃ ναὸν εἰς τὸν Κύριον, ὅστις ἐτελειώθη εἰς ἑπτὰ χρόνους. Εἰς τὸ μέγα τοῦτο ἔργον ἐνησχολοῦντο 70,000 προσήλυτοι, ἀπόγονοι τῶν ἀρχαίων Χανααίων, ὡς ἀχθοφόροι· 80,000 λιθοτόμοι· καὶ 3600 ἐπιστάται τῶν ἔργων· ἐκτὸς 30,000 Ἰσραηλιτῶν εἰς τὰς λιθοτομίας τοῦ Αἰβάου. Ἐγκαινιάσθη δὲ τὸ 3001 ἀπὸ κτίσεως κόσμου, καὶ διὰ νὰ γένη ὅσον τὸ δυνατόν ἀξιοσεβαστός καὶ σεμνοπρεπής ἡ τελετὴ, ἔταξεν ὁ Σολομὼν τὴν ὁργὴν ἡμέραν τοῦ ἐβδόμου μηνὸς τοῦ αἰγίου ἔτους, καὶ τὴν πρώτην τοῦ πολιτικοῦ ἔτους. Ἡ τελετὴ διήρκεσεν ἑπτὰ ἡμέρας, εἰς τὸ τέλος τῶν ὁποίων ἤρχισεν ἡ ἑορτὴ τῆς σκηνοπηγίας, καὶ ἐξηκολούθησεν ἄλλας ἑπτὰ ἡμέρας, ὥστε ὁ λαὸς διέμευαν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ δεκατέσσαρας ἢ δεκαπέντε ἡμέρας, ἀπὸ τῆς ὁργῆς ἕως τῆς εἰκοστῆς δευτέρας τοῦ ἐβδόμου μηνός.

Ὅτε ἡ κιβωτὸς ἐβάλθη εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, ἐνῇ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται αἰνοῦσαν τὸν Κύριον, ἐπληρώθη ὁ ναὸς ἀπὸ νεφέλης, ὥστε δὲν ἠδύναντο πλέον οἱ ἱερεῖς στέκοντες ἐκεῖ νὰ λειτουργῶσιν. Ὁ Σολομὼν ἔπεσεν ἐπὶ τοῦ θρόνου μετὰ τὸ πρόσωπον καταγῆς· ἔπειτα δὲ, σηκωθείς καὶ διαπετάσας τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν, ἐπροσευχήθη, παρακαλῶν νὰ ᾖναι θεάρεστος ὁ οἶκος, τὸν ὁποῖον εἶχεν οἰκοδομήσειν, νὰ εὐλογῇ καὶ ἁγιάσῃ αὐτὸν ὁ Κύριος, καὶ ν' ἀκούῃ τὰς προσευχὰς τῶν ὅσοι ᾔθελαν ἐπικαλεῖσθαι αὐτὸν ἐκ τοῦ ἁγίου τόπου τούτου. Παρεκάλεσεν αὐτὸν προσέτι νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ὑποσχέσεις, τὰς ὁποίας εἶχε κάμειν ὑπὲρ τῆς οἰκογενείας τοῦ Δαβὶδ καὶ ὑπὲρ τῶν διαδόχων αὐτοῦ βασιλέων· ἔπειτα δὲ, στραφείς πρὸς τὸν λαὸν, ἠλόγησεν αὐτοὺς. Πῦρ κατέβη τότε ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἀνῆλωσε τὰ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου σφάγια καὶ ὀλοκαντώματα, καὶ ἡ δόξα τοῦ Κυρίου ἐπλήρωσεν ὅλον τὸν ναόν. Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ἐθυσιάσθησαν 22,000 βόες, καὶ 120,000 πρόβατα, ὡς προσφοραὶ εἰρημικαί. Ὁ Κύριος ἐφάνη ἐκ δευτέρου εἰς τὸν Σολομῶντα κατ' ὄναρ, καὶ τὸν ἐληροφόρησεν ὅτι εἶχεν ἀκούσειν τὴν προσευχὴν του, καὶ ἐκλέξειν τὸν ναὸν ὡς ἰδίον του. Ὑπεσχέθη προσέτι νὰ εὐλογῇ αὐτὸν καὶ τοὺς ἀπογόνους του, ἂν ἐπέμεναν εἰς τὴν λατρείαν του· εἰ δὲ μὴ, νὰ τοὺς παιδεύσῃ, καὶ νὰ καταστρέψῃ τὸ ἱερόν.

Ὁ Σολομὼν μετὰ ταῦτα ὠκοδόμησε πολυτελεῖς ἀνακτορίον δι' ἑαυτὸν, καὶ ἄλλο διὰ τὴν βασιλίσσαν του. Ἐκτίσεν δὲ καὶ τὰ τεῖχη τῆς Ἱερουσαλὴμ, ἐπανόρθωσε καὶ ὠχύρωσε διαφόρους πόλεις, καὶ μάλιστα τινὰς, ὅπου εἶχεν ἀποθήκας σίτου, οἴνου, καὶ ἐλαίου, καὶ ἐκεῖνας ὅπου ἐφυλάσσοντο αἱ ἄμαξαι καὶ οἱ ἵπποι του. Καθυπέταξε πρὸς τούτοις τοὺς ὑπολειμμένους εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ Χετταῖς, Εὐαῖς, Ἀμορφαῖους, καὶ Φερεζαῖους, καὶ ἔκαμιν αὐτοὺς ὑποτελεῖς καὶ ἐργάτας εἰς τὰ δημόσια ἔργα.

Ἐξέτεινε δὲ ὁ Σολομὼν καὶ τὸ ἐμπόριον τῆς βασιλείας του, καὶ εἰσῆγεν ἐτησίως πλῆθος ξένων προϊόντων. Κατεσκεύασεν στόλον εἰς Γασίων Γαβὲρ καὶ εἰς Αἰλάθ, ἐπὶ τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης, καὶ ὁμοῦ μετὰ τὸν βασιλέα τῆς Τύρου Χιράμ, ὅστις ἐχορήγησεν εἰς αὐτὸν ναῦτας, ἐμπορεύετο μετὰ τὴν Σουφίρ, λαμβάνων ἐκεῖθεν ἐλεφαντόδοντα, ἔβενον, ξύλα πολύτιμα, ταοὺς,

πιθήκους, καὶ ἄλλα περίεργα. Τὰ χρονικά του εἰσοδήματα ἦσαν 666 τάλαντα χρυσοῦ, χωρὶς τῶν ἀπὸ βασιλεῖς καὶ ἔθνη φόρων ἢ τῶν ἀπὸ Ἰσραηλῖτας πληρονομένων. Οἱ σωματοφύλακες αὐτοῦ ἐκράτουν ὅπλα χρυσοῦμένα, καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ἦτον ἐλεφάντινος, περιχρυσωμένος μετὰ χρυσίον δόκιμον· ὅλα τὰ πινάκια τῆς τραπέζης καὶ τὰ σκεῦη τῶν παλατίων του ἦσαν ἐκ τῆς αὐτῆς ὕλης. Πανταχόθεν ἐλάμβανε χαρίσματα, σκεῦη χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, ἱματισμὸν πολυτελεῖ, ἠδύσματα, ὅπλα, ἵππους καὶ ἡμιόνους· ὅλος ὁ κόσμος ἐποθοῦσε νὰ ἴδῃ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ν' ἀκούσῃ τὴν οὐρανοκαταίβατον εἰς αὐτὸν σοφίαν.

Αἱ πρὸς τὰ τέλη τῆς ζωῆς ὁμοῦς πράξεις αὐτοῦ ἡμαύρωσαν καὶ κατήσχυναν τὸν χαρακτῆρά του. Ἐλαβε 1000 συμβίας καὶ παλλακὰς, Μωαβίτιδας, Ἀμμωνίτιδας, Σύρας, Ἰδουμαῖας, Χετταῖας, καὶ Ἀμορφαῖας, αἵτινες διέστρεψαν τὴν καρδίαν του, ὥστε ἐπροσχύνησε τὴν Ἀσάρ-την τῶν Σιδωνίων, καὶ τὸν Μολὼχ καὶ Χαμὼς,

οικοδομήσας καὶ ναοὺς αὐτῶν ἐπὶ τοῦ ὄρους τῶν Ἑλαιῶν. Αἱ ἁμαρτίαι αὐταὶ ἐπέφεραν κατ' αὐτοῦ τὰς κρίσεις τοῦ Κυρίου, ὅστις τὸν εἶπεν εἰς ὄνειρον, 'Ἄνθ' ὦν οὐκ ἐφύλαξας τὰς ἐντολάς μου, διαφύξῃς διαφύξῃς τὴν βασιλείαν σου ἐκ χειρὸς σου, καὶ δώσω αὐτὴν τῇ δούλῳ σου.' Καὶ τῷ νύκτι πρὶν ἀποθάνῃ, ἶδε τὴν ἀρχὴν ἐπαναστάσεως, ἐνεργηθείσης ὑπὸ τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἱεροβοάμ καὶ Ἄδερ τοῦ Ἰδαμαίου. Ἀπέθανε δὲ μετὰ τεσσαρακονταετῇ βασιλείᾳ, 58 χρόνων ἡλικίας, καὶ ἐτάφη εἰς τὴν πόλιν Δαβίδ. Τὴν ἱστορίαν αὐτοῦ ἔγραψαν οἱ προφῆται Νάθαν, Ἀχιά, καὶ Ἰδδώ. Ἀντ' αὐτοῦ ἐβασίλευσεν ὁ υἱὸς τοῦ Ῥοβοάμ, ἀλλ' ὅχι ἐφ' ὅλον τὸν Ἰσραήλ.

Ἀπ' ὅλα τὰ συγγράμματα τοῦ Σολομῶντος δὲν σώζονται πλὴν αἱ Παροιμίαι, ὁ Ἐκκλησιαστής, καὶ τὸ Ἄσμα Ἀσμάτων. Τινὲς ἀπέδωκαν εἰς αὐτὸν καὶ τὴν βίβλον Σοφίας, καὶ τὸν Ἐκκλησιαστικόν. Οἱ Ἰουδαῖοι νομίζουν αὐτὸν συγγραφέα Ψαλμῶν οὐ καὶ ρκς'.

Εἰς τὴν Εὐρώπῃ γεννῶνται πλείωτερά ἄρσενικά παρὰ θηλυκά τέκνα. Ὁ ἀκόλουθος πίναξ δεικνύει τὴν διαφορὰν ὡς πρὸς νόθα θρέψη.

Ἐγγενήθησαν εἰς Γαλλίαν	104.78	ἄρσενικά εἰς 100	θηλυκά.
Ὅμ.	Προυνσίαν	102.89	ὁμ. ὁμ.
Ὅμ.	Σιλεσίαν	103.27	ὁμ. ὁμ.
Ὅμ.	Σαξονίαν	103.12	ὁμ. ὁμ.
Ὅμ.	Σβεκίαν	102.30	ὁμ. ὁμ.
Ὅμ.	Μεδιόλανα	100.44	ὁμ. ὁμ.
Ὅμ.	Βοεμίαν	104.32	ὁμ. ὁμ.
Ὅμ.	Ἀουστρίαν		

Μ' ὅλον τοῦτο, ἡ ἰσορροπία διατηρεῖται, καθότι ἀποθνήσκουν καὶ πλείωτερά ἄρσενικά. Εἰς τὸ Βερολίνον, ἀπὸ τοῦ 1785 ἕως τὸ 1794, ἀπέθαναν 15 ἄρσενικά εἰς 12 θηλυκά, καὶ ἀπὸ τοῦ 1819 ἕως τὸ 1822 15 ἄρσενικά εἰς 10 θηλυκά· εἰς τὸ Ἀμστελντάμ, ἀπὸ τοῦ 1821 ἕως τὸ 1832, 16 ἄρσενικά εἰς 12 θηλυκά· εἰς τοὺς Παρισίους, κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν, 15 ἄρσενικά εἰς 12 θηλυκά· καὶ εἰς τὴν Δανίαν, 16 ἄρσενικά εἰς 12 θηλυκά.

Αἱ Ἀποστολικά Ἑταιρεῖαι τῆς Ἀγγλίας καὶ Ἀμερικῆς ἔχουν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν αὐτῶν 797 ἱερωμένους ἀποστόλους. Ἐκ τούτων 24 εἶναι εἰς τὴν Ἀντικὴν Ἀφρικὴν· 94 εἰς τὴν Νότιον Ἀφρικὴν· 49 εἰς τὰς περὶ τῶν μεσογείων θαλασσῶν χώρας· 45 εἰς τὴν Κίνα, καὶ τὴν ἐπέκεινα τοῦ Γάγγου Ἰνδίαν· 165 εἰς τὴν ἐντὸς τοῦ Γάγγου Ἰνδίαν· 28 εἰς τὴν Ταπροβάνην· 81 εἰς τὸ Ἰνδικὸν Ἀρχιπέλαγος, τὴν Ἀουστράλιαν, καὶ Πολυνησίαν· 203 εἰς τὰς Ἀντικὰς Ἰνδίας· καὶ 108 εἰς τοὺς Ἰνδοὺς τῆς Βορείου Ἀμερικῆς, εἰς τὴν Γροηνλανδίαν, καὶ Ἀβραδορίαν. Τὰ σχολεῖα τῶν ἀποστολοκρηρῶν τούτων περιλαμβάνουν ὑπὲρ τὰς 100,000 μαθητῶν.

Το Λονδῖνον, ἡ Βιρμινγαμία, ἡ Μαγκεστρία, καὶ ἡ Λισέρπαλος, τέσσαρες τῶν μεγαλητέρων πόλεων τῆς Ἀγγλίας, ἠνώθησαν διὰ σιδηρῶν δρόμων. Αἱ τέσσαρες ἔγιναν, τρόπον τινά, μία λαμπρὰ καὶ κραταιὰ Τετράπολις.—Εἰς τρία ἔτη κατεσκευάσθησαν εἰς τὴν Ἀγγλίαν 1500 μίλια σιδηρῶν δρόμων, μὲ δαπάνην πλέον παρὰ 30 ἑκατομμυρίων Λιτρῶν Στηρλινῶν.

ἘΣΧΑΤΩΣ ἐναυπήγησαν οἱ Ἀγγλοὶ ἀτμόπλεον, καλούμενον ἡ Βασίλισσα τῆς Μεγάλης Βρετανίας, μεγαλῆτερον παντὸς ἄλλου πλοίου εἰς τὴν Εὐρώπην. Εἶναι 15 πῆχεις μακρότερον τοῦ μακροτάτου πολεμικοῦ πλοίου· αἱ μηχαναὶ τοῦ ἔχον 500 ἵππων δύναμιν· μέλλει δὲ νὰ ταξειδεύῃ εἰς Ἀμερικὴν.

Ο ΑΡΙΘΜΟΣ τῶν εἰς Γαλλίαν ἐκδιδομένων ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν ἀναβαίνει εἰς 730· ἐκ τούτων ὑπὲρ τὰ 300 δημοσιεύονται εἰς Παρισίους, τὰ δὲ λοιπὰ εἰς τὰς ἐπαρχίας.

Το εἰσόδημα τῆς Μεγάλης Βρετανίας διὰ τὸ ἔτος, τὸ λῆξαν τὴν 5ην Ἀπριλίου 1838, ἦτο £ 42,608,391· τὸ δὲ διὰ τὸ πρότερον ἔτος £ 44,940,755.

Εἰς τὴν Γαλλίαν, ὡς καὶ εἰς τὸ Βέλγιον, ἡ κατὰ μέσον ὄρον ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου εἶναι 32 ἐτῶν· εἰς δὲ τὴν Ἀγγλίαν, διὰ μὲν τοὺς ἄνδρας εἶναι παρομοίως 32, διὰ δὲ τὰς γυναῖκας, 34· ὁ ἀριθμὸς ὅμως διαφέρει κατὰ τὴν τοποθεσίαν. Εἰς τὰς πόλεις ὁ μέσος ὁρος τῆς ζωῆς τῶν ἀνδρῶν δὲν εἶναι παρὰ 29.24, εἰς δὲ τὰς ἐξοχὰς 31.97. Ὁμοίως καὶ ὡς πρὸς τὰς γυναῖκας, εἰς μὲν τὰς πόλεις ἡ κατὰ μέσον ὄρον ζωὴ αὐτῶν εἶναι 30.28, εἰς δὲ τὰς ἐξοχὰς 32.95.

ΟΙ ἐφεξῆς ἀριθμοὶ δεικνύουν τὴν βαθμὴν γενομένην αὐξήσιν τῶν ὁπαδῶν τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

Ἐκατονταετής	1η	Χριστιανοὶ	500,000
2α	.	.	2,000,000
3η	.	.	5,000,000
4η	.	.	10,000,000
5η	.	.	15,000,000
6η	.	.	20,000,000
7η	.	.	25,000,000
8η	.	.	30,000,000
9η	.	.	40,000,000
10η	.	.	50,000,000
11η	.	.	70,000,000
12η	.	.	80,000,000
13η	.	.	85,000,000
14η	.	.	90,000,000
15η	.	.	100,000,000
16η	.	.	125,000,000
17η	.	.	185,000,000
18η	.	.	250,000,000
19η	.	.	260,000,000